

10 Απριλίου 2018

Μαρτυρία για τον Άγιο Ραφαήλ από ανθρώπους που δεν τον πίστευαν!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Οι Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη,
αγιογραφημένοι διά χειρός Φώτη Κόντογλου.

Κύριε Κόντογλου,

Η κυρία Ράλλη μού διεβίβασε την επιθυμίαν σας να σας γράψω ο ίδιος τα όσα ηξιώθην να ιδώ και εγώ ο ανάξιος δούλος εις τον ιερόν χώρον των Καρυών. Έρχομαι λοιπόν μετά βαθυτάτης συγκινήσεως και ακραδάντου πίστεως προς τους νεοφανείς Αγίους να σας γράψω τα όσα έχομεν ίδει.

Πρώτα - πρώτα οφείλω να σας τονίσω ότι εις τα όσα είδα και στα όσα θρυλούνται γύρω από την υπόθεση των Καρυών δεν είπιστευα, διότι τα απέδιδα εις την φαντασίαν διαφόρων ανθρώπων αδυνάτου χαρακτήρος ή εις την φιλοδοξίαν των να παρουσιάσουν τον εαυτόν των τόσο άξιον, ώστε τους έκλεξαν οι Άγιοι διά να παρουσιασθούν μπροστά των και να τους δείξουν την δόξα και το μεγαλείο του Θεού. Ήλθε και σε με τον ανάξιο και ταπεινό δούλο η χάρις της Παναγίας διά να διώξει από την ψυχή μου τα νέφη της αμφιβολίας, παρουσιάζοντας καθ' ύπνον μου την σεπτή εικόνα της και την κρύπτην και διαβεβαιώνοντάς μου ότι εις τον λόφον των Καρυών είνε ο Γολγοθάς των νεοφανών Μαρτύρων

Οι Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη, αγιογραφημένοι διά χειρός Φώτη Κόντογλου.

Αυτά εις την αρχήν δεν τα έδωσα και πολύ μεγάλη σημασία, τα είπα όμως εις τον ιερέα μας κύριον Ευθύμιον Τσόλον. Αυτά συμβαίνουν πριν από αρκετό χρόνο. Έκτοτε αρκετές φορές ονειρεύθηκα το παλαιόν Μοναστήρι και την εικόνα· μόλις και μία νύχτα είδαμε το ίδιο όνειρο με έναν συνάδελφό μου και με κάποιον φίλο μου, τον Κώστα Κουντουξή, για τον όποιον θα σας γράψω πιο κάτω. Ύστερα από λίγες ημέρες όμως, μετά από αυτά, έλεγα μέσα μου μήπως αυτά τα όνειρα είνε επειδή ήταν προσηλωμένοι προς εκείνα που εθρυλούντο και τα βλέπω στον ύπνο μου. Με την δύναμη του θεού ήρθε η ημέρα που εξαλείφθη και η ελαχίστη αμφιβολία από την ψυχή μου.

Πολλές φορές όμως έλεγα στον φίλα μου Κουντουξή να πάμε να δούμε εκεί επάνω τι κάνουν και τι περίπου βρήκαν και εκείνος δεν ήθελε, μαζί με όλα έλεγε και ωρισμένα πράγματα εις βάρος των Αγίων. Μια ημέρα όμως μου είπε θα πάω να ιδώ την μητέρα μου, διότι κατάγεται από το Ίππειον, ένα χωριό γύρω στα 20 χιλιόμετρα από το δικό μας, και πήγε. Την άλλη μέρα που ήλθε μου λέγει “Πάμε το βράδυ στις Καρυές;»

Τότε εγώ τον ερώτησα: “Τί γίνεται στο χωριό;» και μου διηγήθη την κάτωθι ιστορία: «Όταν πήγα στο χωριό μου, είπε η μητέρα μου ότι ήλθε κάποιος από την Θερμή και τον ρώτησα τι κάνει ο Κώστας και μου απήντησε ότι είνε καλά αλλά δεν με πιστεύει». Τον ρώτησα πώς σε λένε και μου απάντησε «Όταν έλθης στη Θερμή θα με γνωρίσεις». Αυτά έκαναν εντύπωση στον δύσπιστο φίλο μου και ζήτησε να ανεβούμε στις Καρυές και έτσι μια νύκτα που γινόταν αγρυπνία πήραμε τον δρόμο του πραγματικού Γολγοθά για να δούμε από κοντά και προσευχηθούμε εις τον τόπον του Μαρτυρίου. Ο ιερέυς και αρκετοί προσκυνηταί ευρίσκοντο μέσα εις το εκκλησάκι.

Μια άλλη ομάδα, μεταξύ των οποίων είμεθα και ημείς με τας γυναίκας μας, καθήσαμε έξω ακριβώς μέσα εις τα ερείπια για να προσευχηθούμε. Η νύκτα ήταν τόσο όμορφη και το φεγγάρι έλουζε τους γύρω λόφους που αυτή την στιγμή νόμιζε κανείς πως βρίσκεται μέσα στην αγκαλιά του Θεού, αν και πραγματικά εκεί βρισκόμαστε όλοι μας, αφού η σκέψις μας ήταν κοντά Του.

Ξάφνου μια παιδική φωνή ακούεται· είναι ο μαθητής Ξενοφών Μπόνης, ο οποίος κραυγάζει σχεδόν: «Κάνε καλά την μανούλα μου, άγιε Ραφαήλ» και δείχνοντας εις ένα σημείον, πάνω από τα ερείπια. Συγχρόνως και άλλες φωνές ακούστηκαν, της Μαρίας Ξενάκη και της Ειρήνης Γρηγορίου, της συζύγου μου Μαρίας, της συζύγου

του Κώστα Κουντουξή και της Δέσποινας Κουνέλη, της Ζαχάρως Αλατερού και άλλες πολλές, τις οποίες δεν ενθυμούμαι.

Εγώ με τον Κώστα και τον Μάρκο Κουνέλη δεν βλέπαμε τίποτα. Τότε σαν κάτι να έγινε μέσα μου, μια συγκίνησης μεγάλη γέμισε την καρδιά μου, από την οποία βγήκε μια ολόθερμη προσευχή: «Άγιε Ραφαήλ, αξίωσέ με να σε ίδω για να έβγω από την αμφιβολία» και αμέσως είδα μεγαλοπρεπέστατον, με το πετραχήλι στο λαιμό περασμένο, να στέκει δεξιά στα ερείπια, φαινόταν τόσο καθαρά, όπως σας γράφω, είχε φεγγάρι και ήταν πανσέληνος, που να έριχνες ένα αντικείμενο μικρό θα το εύρισκες αμέσως, αφού εφαινότο και το πετραχήλι ότι είχε σχήμα στρογγυλό και ότι με τις κινήσεις του ξεχωρίζαμε τις πτυχές του και πάλι όμως μία σατανική σκέψις ήρθε να μας ταραξεί: Μήπως κάποιος άνθρωπος ντύθηκε παπάς, για να μας κάνει φάρσα;

Κι' αμέσως εγώ ο Κώστας Κουντουξής και ο Μάρκος Κουνέλης αποφασίσαμε να πάμε να δούμε από κοντά, σαν τον Θωμά. Όταν πλησιάσαμε, εγώ δεν έβλεπα τίποτε και γύρισα κοντά στους άλλους και άρχισα να τον βλέπω και πάλι και τότε φώναξα στον Μάρκο Κουνέλη ότι περνούσε κοντά του, γιατί εκείνος εξακολουθούσε να ψάχνει. «Νάτος, δίπλα σου είναι, πιάσ' τον».

Αυτή την στιγμή ησθάνθη, όπως μας είπε, μια δύναμη να περνά από κοντά του, σαν δυνατός αέρας. Ο Κώστας, πιο δύσπιστος από όλους μας, πήγε από το όπισθεν μέρος για να τον πιάσει να μην ξεφύγει, αν είναι άνθρωπος, και όταν βρέθηκε κοντά του άκουσε τη φωνή του Αγίου «Τώρα που με βλέπεις δεν με βλέπουν. Έλα μόνος». Εκείνος από τον τρόπο του έβαλε μια φωνή καλώντας την γυναίκα του και κάθησε σε ένα δένδρο. Εγώ δεν είδα τίποτα, αλλά οι άλλοι λένε ότι ήταν σε ένα λευκό σεντόνι τυλιγμένος ενώ φορούσε μαύρη φανέλλα και σκούρο πανταλόνι. Όταν πήγαμε κοντά του μας είπε τις λίγες αυτές λέξεις: Εσείς τον είδατε, εμένα με ομίλησε.

Από την ημέρα αυτή που μας συνέβησαν τα γεγονότα αυτά ανεβαίνομε τακτικά για να προσευχηθούμε εις τον τόπο του Μαρτυρίου και πάντοτε ένα σημείον θα μας δώσουν οι Άγιοι.

Θα σας έγραφα πολλά· θεωρώ όμως ότι θα σας κουράσω. Να είσθε πάντως βέβαιος ότι αυτά τα οποία σας γράφω είναι η πραγματική αλήθεια, χωρίς την ελαχίστη υπερβολή της φαντασίας, διότι δεν υπάρχει τίποτε που να μας ωθεί εις την μεταποίησιν των πραγμάτων, καθ' ότι φαντάζομαι να σας έγραψε και η κ. Ράλλη. Είμαι μηχανικός της Δ.Ε.Η., ο Κουντουξής αποθηκάριος του Συνεταιρισμού και ο Κουνέλης πρόεδρος του Συνεταιρισμού και εκκλησιαστικός σύμβουλος.

Αν έχετε καμιά αμφιβολία να μου γράψετε. Πάντως αυτή είναι η πλήρης αλήθεια, δίχως την ελαχίστην μεταβολήν.

Με εκτίμησιν

Αλ. Μάρτης

Επιστολή η οποία περιέχεται στο βιβλίο του Φώτη Κόντογλου, «Σημείον Μέγα, ήγουν τα θαύματα της Θερμής», των εκδόσεων Παπαδημητρίου - Αστήρ.

<https://bit.ly/3mzj15b>